

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 477/2013-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. októbra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť A. H., Ž., B. G., Ž., právne zastúpenej advokátom JUDr. Mgr. Š. B., Ž., A. B., B., a J. B., Ž., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 2 ods. 2, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina a jeho uznesením č. k. 25 C 262/2009-306 z 9. júla 2012, postupom Krajského súdu v Žiline a jeho uznesením č. k. 7 Co 373/2012-334 z 30. januára 2013 a „postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a Krajskej prokuratúry Žilina v konaní sp. zn. Kc 167/13“ a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. H., B. G., A. B. a J. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. septembra 2013 doručená sťažnosť A. H., B. G., A. B. a J. B. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie svojich základných práv podľa čl. 2 ods. 2, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa

čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) a jeho uznesením č. k. 25 C 262/2009-306 z 9. júla 2012, postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) a jeho uznesením č. k. 7 Co 373/2012-334 z 30. januára 2013 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) a Krajskej prokuratúry v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. Kc 167/13.

Zo sťažnosti vyplynulo, že: «(...) Na základe podania: „Návrh o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti“ (...), ktorý na Okresný súd Žilina podala navrhovateľka: J. V.(...) (ďalej len Navrhovateľka, proti našej matke: Ž. B.(...) (ďalej len Odporkyňa) sa navrhovateľka domáhala vlastníckeho práva k pozemku - parcela C KN č. 16/1 o výmere 233 m².

Okresný súd Žilina rozsudkom zo dňa 22. 11. 2011, sp. zn. 25C/262/2009-240(...) takto rozhodol:

„Súd návrh zamietá. Navrhovateľka je povinná zaplatiť odporkyni k rukám právneho zástupcu odporkyne trovy konania vo výške 728,96 €, všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť na účet Okresného súdu Žilina trovy štátu v sume 6,93 € ako trovy konania, ktoré si vyžiadalo znalecké dokazovanie, všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku“.

Proti uvedenému rozsudku o trovách konania sa Odporkyňa odvolala podaním: „Odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 22. 11. 2011, sp. zn. 25C/262/2009-240“ zo dňa 10. 01. 2012(...) Vo veci samej sa proti uvedenému rozsudku odvolala aj Navrhovateľka podaním: „Odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. 25C/262/2009-240 zo dňa 22. 11. 2011“(...) Na odvolanie Navrhovateľky Odporkyňa podala: „Vyjadrenie odporkyne na: Odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 22. 11. 2011, sp. zn. 25C/262/2009-240“(...) Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 20. 06. 2012, sp. zn. 7Co/49/2012-298 vo veci samej potvrdil rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 22. 11. 2011, a v časti výroku o trovách konania

zrušil rozsudok okresného súdu a vec vrátil na nové konanie, čím vyhovel odvolaniu odporkyne v celom rozsahu.

Okresný súd Žilina uznesením zo dňa 09. 07. 2012, sp. zn. 25C/262/2009-306(...) rozhodol o trovách konania. Pretože Odporkyňa nebola s trovami konania spokojná, podala proti uzneseniu opravný prostriedok: „Odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Žilina zo dňa 09. 07. 2012, sp. zn. 25C/262/2009-306“(...) Navrhovateľka podala naň toto podanie: „Vyjadrenie navrhovateľky k odvolaniu odporkyne zo dňa 21. 08. 2012 proti uzneseniu Okresného súdu Žilina, č. 25C/262/2009-306“(...) Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 30. 01. 2013, sp. zn. 7Co/373/2012-334(...) takto rozhodol:

„Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým navrhovateľka bola povinná zaplatiť odporkyni trovy vo výške 376,11 EUR k rukám právneho zástupcu do 3 dní potvrdzuje.

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým navrhovateľka bola povinná zaplatiť odporkyni trovy odvolacieho konania vo výške 15,93 EUR, mení tak, že navrhovateľka je povinná zaplatiť odporkyni trovy odvolacieho konania vo výške 40,16 EUR k rukám JUDr. Mgr. Š. B., advokáta, do 3 dní. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľke trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 EUR na účet spoločnosti A., s. r. o.(...)“

Skutočnosť je taká, že Odporkyňa dňa 19. 12. 2012 zomrela a na jej miesto v konaní nastúpili dedičia zo zákona, t. j. sťažovatelia v 1/ až 4/ rade. S uvedeným výrokom uznesenia krajského súdu nesúhlasili sťažovatelia, preto podali na Generálneho prokurátora Slovenskej republiky podanie: „Podnet na podanie mimoriadneho dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 01. 2013, č. k.: 7Co/373/2012-334“(...) Súčasťou uvedeného podnetu bol aj originál znaleckého posudku číslo 07/2012(...), ktorý vypracoval znalec Ing. A. S.. V uvedenom podnete sťažovatelia namietali:

„V prvom rade poukazujeme na to, že Krajský súd nesprávne rozhodol o výške trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby, keď v danom prípade nevychádzal z hodnoty sporu, ktorú stanovila navrhovateľka v podaní: „Návrh na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti“ zo dňa 16. 12. 2009(...) a to na základe potvrdenia R., s. r. o. vo výške 2 218 €, preto zaplatila súdny poplatok z hodnoty sporu vo výške 133 €, čo potvrdzuje uvedený návrh. Preto mal okresný súd stanoviť hodnotu jedného úkonu právnej služby v súlade s ustanovením § 10 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmene advokátov (ďalej len Vyhlášky) z ceny 2 218,-EUR, ktorú stanovila uvedená realitná kancelária a nie z ceny

0,51,- Sk/m² podľa Prílohy č. 1 Zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, pretože uvedený cenový predpis je pre stanovenie výšky miestnej dane.

Predsa sama navrhovateľka stanovila hodnotu predmetu sporu na výšku 2 218 €. Pokiaľ by bola ona spor vyhrala, sme presvedčení, že by jej boli priznané trovy právneho zastúpenia z uvedenej sumy. Aj takto sa dá ponímať rovnosť účastníkov konania.

Z uvedených dôvodov sme si dali na pozemok - parcela C KN č. 16/1 trvalé trávnaté porasty o výmere 223 m² vypracovať znalecký posudok č. 07/2012(...), ktorý vypracoval znalec: Ing. A. S. (ďalej len Znalec). Znalec v predmetnom posudku na piatej strane v písmene c) uviedol: „Popísané a geodetické údaje katastra nehnuteľnosti boli porovnané so zisteným skutočným stavom. Skutočný stav nie je v súlade s údajmi katastra nehnuteľnosti, pretože na LV č. 4 je pozemok uvedený ako trvalé trávnaté porasty, ale tvorí časť zastavaného územia obce ako potvrdil aj katastrálny úrad vo svojom liste(...) Je potrebné dať túto skutočnosť do súladu. Pozemok oceňujem ako zastavanú plochu aj vzhľadom na skutočnosť, že tvorí príslušenstvo domu s. č. 55“.

Znalec v predmetnom posudku stanovil cenu na 38,25,- EUR za 1 m².

Z uvedeného vyplýva, že napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline nie je v súlade so zákonom, pretože súd nemal vychádzať z ceny podľa Prílohy č. 1 Zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, ale podľa Prílohy č. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky číslo 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Čo potvrdil aj znalec.

Taktiež považujeme za nesprávne rozhodnutie súdu, keď odporkyni nepriznal trovy právneho zastúpenia za porady, ktoré jej právny zástupca JUDr. Mgr. Š. B. urobil s ňou v dňoch: 28. 6. 2011, 9. 8. 2011 a 21. 11. 2011, pretože boli potrebné a účelné z dôvodu obtiažnosti sporu a z dôvodu toho, že navrhovateľka s jej svedkami sa snažili prekrúcať fakty, čo robila stále a dokonca aj v záverečnej reči. Tvrdenie okresného súdu, že v zázname o porade so mnou je uvedené, že porada bola zameraná k novým svedkom, pričom ohliadky dňa 10. 8. 2011 sa zúčastnili tí istí svedkovia ako na ohliadke dňa 10. 6. 2010 s výnimkou J. Š., ktorú navrhol JUDr. B. je polopravdou, pretože on navrhol vypočuť dvoch svedkov a to ešte A. H., ale tu zákonný sudca odmietol na ohliadke vypočuť s tým, že ju vypočuje na nasledujúcom pojednávaní dňa 18. 10. 2011, čo aj urobil a v Zápisnici o pojednávaní je jej

výpoveď uvedená. Nových svedkov som ja navrhovala vypočúť s tým, že som sa najskôr potrebovala s mojím právnym zástupcom poradiť či to bude účelné, preto bola porada na moju žiadosť, ako aj iné porady.

Okresný súd odporkyni nepriznal trovy právneho zastúpenia za podanie: „Návrh na zabezpečenie dôkazu (§ 78 a 102 O. s. p.)“ zo dňa 11. 10. 2011 (...), pretože: „Ustanovenie § 78 O. s. p. hovorí o zabezpečení dôkazu pred začatím pojednávania, ak takýto nezabezpečený dôkaz nebude možné vykonať vôbec alebo len s ťažkosťami“. Predsa odporkyňa ho žiadala prostredníctvom JUDr. B. pred pojednávaním.

Podľa § 102 O. s. p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať, alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz. Tvrdenie okresného súdu, že v danom prípade nešlo o takýto dôkaz považujem za nesprávne.

Pokiaľ by odporkyňa nebola urobila predmetný návrh písomne, okresný súd by to nebol zabezpečil, ale aj z dôvodu hospodárnosti konania a krátkosti času to urobila písomnou formou.

Máme zato, že napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 01. 2013, č. k.: 7Co/373/2012-334 nie je v súlade s Vyhláškou č. 492/2004 Z. z. nie je v súlade s Vyhláškou č. 655/2004 Z. z., nie je v súlade s čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, nie je v súlade s čl. 6 ods. 1, čl. 13, čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“.

Uvedený podnet sťažovateľov Krajská prokuratúra Žilina listom zo dňa 22. 07. 2013, sp. zn. Kc 167/13-6(...) odložila, pretože prokurátorovi v konaní o podnete na podanie mimoriadneho dovolania neprináleží právo preskúmať správnosť súdnej úvahy o náhrade trov konania. Ten istý prokurátor na tretej strane okrem iného uviedol: „Pri stanovení sadzby tarifnej odmeny advokáta okresný súd vychádzal z litery zákona, ako i skutočností vyplývajúcich z listu vlastníctva č. 4...“.

Pretože sťažovatelia neboli spokojní s vybavením ich podnetu na podanie mimoriadneho dovolania pre porušenie zákona, preto na JUDr. J. Č., Generálneho prokurátora SR podali podanie: „Opakovaný podnet na podanie mimoriadneho dovolania

proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 01. 2013, č. k.: 7Co/373/2012-334“(…), kde poukázali na nesprávne vybavenie ich podnetu na podanie mimoriadneho dovolania.

Dôvody sťažnosti.

V prvom rade poukazujeme na to, že pozemok - parcela C KN č. 16/1 trvalé trávne porasty (ďalej len TTP) o výmere 223m², ktorý je zapísaný na LV č. 4 (...) je podľa kódu č. 15 - spôsobu využitia (na LV č. 4) pozemkom, na ktorom je postavená budova a podľa kódu č. 1 (na LV Č. 4) je pozemkom TTP, ale tvorí časť zastavaného územia obce, ako potvrdila Správa katastra Ž. v liste, ktorý je prílohou č. 4 znaleckého posudku. Okrem toho uvedený pozemok je de facto záhradou a je príslušenstvom domu č. 55 v zastavanom území obce Z., čo potvrdzuje aj znalec Ing. A. S. v znaleckom posudku číslo 07/2012(...) a to na strane 5(...).

Preto je uvedený pozemok potrebné oceňovať v súlade s prílohou č. 3 Vyhlášky MS SR č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, t. j. trhovou cenou a nie cenou použitím prílohy č. 1 zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, ako tvrdí krajská prokuratúra a ako urobili súdy oboch stupňoch.

Ďalej poukazujeme na to, že pre určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam -pozemkom, ktoré sú v zastavanom území obce a sú súčasťou rodinných domov sa vždy vychádza z ich trhovej ceny v súlade s cenovým predpisom Vyhlášky MS SR č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku.

Zdôrazňujeme, že na ocenenie pozemku - parcela C KN č. 16/1 v kat. úz. Z. sa Zákon NR SR č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady nevzťahuje.

S poukázaním na to čo uviedol znalec v znaleckom posudku číslo 07/2012 a na iné ocenenie predmetného pozemku na cenu 38,25,- EUR/m² oproti stanovenej cene, ktorú stanovili súdy oboch stupňoch na 0,0169 EUR/m² máme zato a sme presvedčení o tom, že okresný súd a Krajský súd v Žiline nevychádzali z litery zákona ako tvrdí krajská prokuratúra.

Pokiaľ krajská prokuratúra tvrdí, že okresný súd stanovil cenu predmetného pozemku na sumu 0,0169 EUR/m², pričom vychádzal z litery zákona, potom krajská prokuratúra nepriamo povedala, že znalec vo svojom posudku nevychádzal z litery zákona,

potom sa právom pýtame z čoho teda súdny znalec vychádzal ak nie z litery zákona, ktorú tam viackrát presne špecifikoval a zdôvodňoval prečo takú právnu normu použil. Na druhej strane krajská prokuratúra vo svojom liste zo dňa 22. 07. 2013 vôbec nespochybnila znalecký posudok číslo 07/2012, ani neuviedla prečo je nesprávny a či voči znalcovi podala návrh na disciplinárne konanie pre nesprávne vypracovaný posudok. Máme zato, že znalecký posudok je možné spochybníť iným znaleckým posudkom, čo v tomto prípade nebolo urobené. V danom prípade sa JUDr. N. pasoval za nad znalca a znalecký posudok ignoroval. Možno vychádza zo svojho postavenia, kto je viac on pán Prokurátor, alebo znalec? Nie je vylúčené, že to urobil preto, ako tvrdí moja klientka, že p. V. má príbuzného prokurátora na Okresnej prokuratúre v Žiline. Poukazujeme na to, že v trestných konaniach, ale aj v civilných konaniach prokuratúra vychádza zo znaleckých posudkov, teda zo znaleckého dokazovania, ale v tomto prípade prokurátor krajskej prokuratúry tak neurobil, prečo?

Z § 3 ods. 1 Zákona NR SR č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre vyplýva, že prokuratúra je ochrancom zákonnosti (Prokuratúra chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu), ale v tomto prípade zrejme tomu tak nie je, pokiaľ by tomu tak bolo, bol by prokurátor krajskej prokuratúry zobral do úvahy predmetný znalecký posudok.

Máme zato, že zo strany súdov bol pri rozhodovaní o trovách konania najmä o stanovení ceny prejednávaneho pozemku za meter štvorcový vnesený prvok svojvôle, ale aj extrémny rozpor s princípom spravodlivosti v dôsledku prepiateho formalizmu.

Okresný súd odporkyni nepriznal trovy právneho zastúpenia za podanie: „Návrh na zabezpečenie dôkazu (§ 78 a 102 O. s. p.)“ zo dňa 11. 10. 2011(...), pretože: „Ustanovenie § 78 O s. p. hovorí o zabezpečení dôkazu pred začatím pojednávania, ak takýto nezabezpečený dôkaz nebude možné vykonať vôbec alebo len s ťažkosťami“. Predsa odporkyňa ho žiadala prostredníctvom JUDr. B. pred pojednávaním.

Podľa § 102 O. s. p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať, alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Pokiaľ by odporkyňa nebola urobila predmetný návrh písomne, okresný súd by to nebol zabezpečil, ale aj z dôvodu hospodárnosti konania a krátkosti času to urobila písomnou formou. Ale aj toto považovala krajská prokuratúra za správne, pričom tvrdíme, že to správne nie je.

Máme zato, že napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 01. 2013, č. k.: 7Co/373/2012-334 nie je v súlade s Vyhláškou č. 492/2004 Z. z. nie je v súlade s Vyhláškou č. 655/2004 Z. z., nie je v súlade s čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, nie je v súlade s čl. 6 ods. 1, čl. 13, čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nie je v súlade s čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Postupom Krajského súdu v Žiline, ale aj Okresného súdu Žilina, ako aj Generálnej prokuratúry SR vznikla sťažovateľom značná škoda, ktorá spočíva predovšetkým v tom, že ak súdy oboch stupňoch vychádzali pri stanovení hodnoty sporu z hodnoty pozemku za 1 m² 0,0169 EUR/m² (podľa Zákon NR SR č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady) x 223 m² (výmera predmetného pozemku) = 3,789 EUR, čo je hodnota predmetného pozemku. Ak je celková hodnota predmetného pozemku - predmetu sporu 3,7689 €, potom je hodnota jedného úkonu právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmene advokáta je vo výške 16,60,- EUR.

Pokiaľ vychádzame z hodnoty jedného metra štvorcového, ktorú stanovil za predmetný pozemok znalec v znaleckom posudku č. 07/2012, čo je 38,25,- EUR/m², potom hodnota sporu je 38,25,- EUR/m² x 223m² (výmera predmetného pozemku) = 8529,75 EUR, čo je hodnota pozemku - predmetu sporu. Potom hodnota jedného úkonu právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmene advokáta je vo výške 253,93 EUR. Rozdiel na jednom úkone právnej služby je 253,93 € mínus 16,560 € výsledok je 237,33 € v náš neprospech.

Ak cenu za jeden úkon PS (253,93 €) vynásobíme počtom priznaných 9. úkonov právnej služby je to 2 285,37 €, čo je poriadny rozdiel, oproti tomu čo nám priznal okresný a krajský súd (376,11 € za prvostupňové konanie).

Predovšetkým Odporkyni a jej právnym nástupcom vznikla ujma na zdraví, pretože tento spor jej vážne zhoršil zdravotný stav a ju „pochoval“. Právny nástupcovia Odporkyne majú z toho zbytočné stresy, ktoré negatívne vplyvajú na ich zdravie.

Ďalej poukazujú na to, že im vznikla psychická ujma, čo spôsobuje vznik právnej neistoty, pocit beznádeje, ich šikanovania, čo im spôsobuje stres a nepriaznivý vplyv na ich zdravotný stav.

Z vyššie uvedených dôvodov namietame porušenie práv na súdnu a inú právnú ochranu, konkrétne čl. 48. ods. 2 Ústavy(...) Porušené bolo právo na súdnu a inú právnú ochranu, ktorú nám garantuje čl. 46 ods. 1 Ústavy(...) Ďalej namietame porušenie práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy(...) Taktiež bolo porušené naše právo, ktoré nám garantuje čl. 2 ods. 2 Ústavy(...)

Rovnako namietam porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru(...)

Právomoc Ústavného súdu SR rozhodovať o tejto sťažnosti je daná na základe čl. 127 ods. 1 Ústavy SR(...)

Na základe vyššie uvedených skutočností sťažovatelia požadujú v dôsledku porušenia ich ústavných a základných ľudských práv vlastníť majetok a na spravodlivé súdne rozhodnutie v súlade s čl. 127 ods. 3 Ústavy SR a § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde, priznanie finančného zadostučinenia vo výške 10 000,- €, ako náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch. Túto sumu sťažovatelia požadujú tiež z toho dôvodu, že počas súdnych konaní im bol súdnymi rozhodnutiami odňatý majetok, ktorý im už raz bol priznaný, dokonca sťažovatelia museli Navrhovateľke zaplatiť trovy odvolacieho konania len preto, že krajský súd nesprávne rozhodol. Ako vyplýva z doteraz prijatej judikatúry ÚS SR, ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sa zásadne naplní, až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty ohľadom svojich práv (II. ÚS 26/1995).

Ďalej si právny zástupca sťažovateľa JUDr. Mgr. B. uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia v súlade s § 11 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov, za poskytovanie právnych služieb do dnešného dňa, pozostávajúcu z dvoch právnych úkonov, a to z prevzatia a prípravy zastúpenia a z písomného podania na Ústavný súd SR a režijné paušály za ne.

Vzhľadom na skutočnosti uvedené v tejto sťažnosti, sťažovatelia navrhujú, aby Ústavný súd SR po predbežnom prerokovaní sťažnosti vyniesol toto rozhodnutie:

Ústavný súd SR začína konanie o porušení práva sťažovateľov:

- 1) A. H.(...),*
- 2) B. G.(...), právne zast. advokátom JUDr. Mgr. Š. B.,*
- 3) A. B.(...)*
- 4) J. B.(...)*

na ochranu majetku, právo vlastniť majetok a na spravodlivé súdne rozhodnutie zakotveného v čl. 20 ods. 1, ods. 3, čl. 46 ods. 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy(...), základného práva vyplývajúceho z Európskeho dohovoru(...) v zmysle čl. 6 ods. 1, čl. 13 a Dodatkového protokolu k Dohovoru(...) v zmysle čl. 1 - ochrana majetku.

V konaní vo veci samej sťažovateľ navrhuje, aby Ústavný súd SR vyniesol tento nález:

1. Základné právo sťažovateľov: A. H., B. G., A. B., J. B. na ochranu majetku a vlastniť majetok, a na spravodlivé súdne rozhodnutie, štátne orgány môžu konať na základe ústavy v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, právo na účinný opravný prostriedok zakotveného v čl. 2 ods. 2, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy(...), základného práva vyplývajúceho z Európskeho dohovoru(...) v zmysle čl. 6 ods. 1, čl. 13 a Dodatkového protokolu k Dohovoru(...) v zmysle čl. 1 - ochrana majetku postupom Krajského súdu v Žiline vedenom pod sp. zn. 7Co/373/2012 a jeho uznesením zo dňa 30. 01. 2013, sp. zn. 7Co/373/2012-334 porušené bolo.

2. Základné právo sťažovateľov: A. H., B. G., A. B., J. B. na ochranu majetku a vlastniť majetok, a na spravodlivé súdne rozhodnutie, štátne orgány môžu konať na základe ústavy v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, právo na účinný opravný prostriedok zakotveného v čl. 2 ods. 2, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy(...), základného práva vyplývajúceho z Európskeho dohovoru(...) v zmysle čl. 6 ods. 1, čl. 13 a Dodatkového protokolu k Dohovoru(...) v zmysle čl. 1 - ochrana majetku postupom Okresného súdu Žilina vedenom pod sp. zn. 25C/262/2009 a jeho uznesením zo dňa 09. 07. 2012, sp. zn. 25C/262/2009-306 porušené bolo.

3. Základné právo sťažovateľov: A. H., B. G., A. B., J. B. na ochranu majetku a vlastniť majetok, a na spravodlivé súdne rozhodnutie, štátne orgány môžu konať na

základe ústavy v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, právo na účinný opravný prostriedok zakotveného v čl. 2 ods. 2, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy(...), základného práva vyplývajúceho z Európskeho dohovoru(...) v zmysle čl. 6 ods. 1, čl. 13 a Dodatkového protokolu k Dohovoru(...) v zmysle čl. 1 - ochrana majetku postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a Krajskej prokuratúry Žilina v konaní sp. zn. Kc 167/13 porušené bolo.

4. Ústavný súd Slovenskej republiky ruší uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 01. 2013, sp. zn. 7Co/373/2012-334.

5. Ústavný súd Slovenskej republiky ruší uznesenie Okresného súdu Žilina zo dňa 09. 07. 2012, sp. zn. 25C/262/2009-306 a vec mu vracia na nové konanie a rozhodnutie.

6. Sťažovateľom: A. H., B. G., A. B., J. B., priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 10.000,- €(...), ktoré je Krajský súd v Žiline povinný im ich vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

6. Právnomu zástupcovi sťažovateľa priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je Krajský súd v Žiline povinný vyplatiť na jeho účet JUDr. Mgr. Š. B.(...), a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.»

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

1. Predmetom sťažnosti je predovšetkým tvrdenie sťažovateľov, že postupom okresného súdu a jeho uznesením č. k. 25 C 262/2009-306 z 9. júla 2012 a postupom krajského súdu a jeho uznesením č. k. 7 Co 373/2012-334 z 30. januára 2013 došlo k porušeniu ich základných práv podľa čl. 2 ods. 2, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu. Z príloh predmetnej sťažnosti, ako aj zo zistenia ústavného súdu vyplynulo, že napadnuté uznesenie okresného súdu č. k. 25 C 262/2009-306 z 9. júla 2012 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 7 Co 373/2012-334 z 30. januára 2013 nadobudlo právoplatnosť 27. mája 2013.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu jednou zo zákonných podmienok na prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03).

Pretože napadnuté rozhodnutia nadobudli právoplatnosť 27. mája 2013 (ešte pred tým, ako sa sťažovatelia obrátili na krajského prokurátora s podnetom na podanie mimoriadneho dovolania), predmetná sťažnosť bola podaná v čase (2. septembra 2013), keď

už uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd sa preto nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti. Podnet na podanie mimoriadneho dovolania nemožno totiž z hľadiska čl. 127 ods. 1 ústavy považovať za účinný a dostupný právny prostriedok nápravy, ktorý je predpokladom (podmienkou) podania sťažnosti na ústavnom súde podľa tohto článku ústavy, a preto na jeho podanie nie je z hľadiska plynutia uvedenej lehoty na podanie sťažnosti na ústavnom súde možné prihliadať (mutatis mutandis I. ÚS 49/02, I. ÚS 134/03, I. ÚS 24/05 a iné). Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

2. Pokiaľ ide o napadnutý postup „*Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a Krajskej prokuratúry Žilina v konaní sp. zn. Kc 167/13*“, zo samotnej sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovatelia uplatnili na generálnej prokuratúre v danej veci 15. augusta 2013 „*Opakovaný podnet na podanie mimoriadneho dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 01. 2013, č. k.: 7Co/373/2012-334*“.

Ako to vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, keď o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné sudy.

Z uvedeného vyplýva, že o opakovanom podnete v danej veci bude musieť rozhodovať generálna prokuratúra, a preto právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľov má generálna prokuratúra v rámci ďalšieho konania. Tým je zároveň v tejto časti vylúčená právomoc ústavného súdu.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde o odmietnutí sťažnosti, tak ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. októbra 2013